

Zweden wacht nog met samenstellen Commissie

BRUSSEL. Huidig EU-voorzitter Zweden kan niet beginnen met consultaties over de nieuwe eurocommissarissen, zolang Tsjechië het Verdrag van Lissabon niet heeft goedgekeurd. De Zweedse premier Fredrik Reinfeldt heeft dat gisteren in Brussel gezegd.

Het nieuwe verdrag is van invloed op de omvang van de Europese Commissie. Als het wordt aangenomen, houdt elke lidstaat recht op een eigen eurocommissaris. Gebeurt dat niet, dan moet er minstens één eurocommissaris minder komen.

Nu de Ieren vorige week ja hebben gezegd tegen het verdrag, moeten alleen de Poolse en de Tsjechische president hun handtekening nog zetten. De Pool Lech Kaczyński heeft beloofd dat deze week te doen, de opstelling van zijn Tsjechische collega Václav Klaus blijft onduidelijk.

Reinfeldt, voorzitter José Manuel Barroso van de Europese Commissie en voorzitter Jerzy Buzek van het Europees Parlement onderstreepten tijdens een persconferentie dat ze het ratificatieproces in Tsjechië „respec-

teren” en Klaus niet onder druk willen zetten.

De zittingstermijn van de Europese Commissie zit er eind deze maand op. Waarschijnlijk zal ze nog zeker twee maanden langer moeten aanblijven.

De Tsjechische premier Jan Fischer probeerde de overige EU-lidstaten gisteren gerust te stellen. Hij verzekerde dat Klaus het nieuwe verdrag zal tekenen. Klaus wacht nog tot het Constitutioneel Hof in zijn land een klacht van senatoren heeft bekeken dat het EU-verdrag in strijd zou zijn met de Tsjechische grondwet.

Dat hof heeft die klacht ondertussen deels ongegrond verklaard. De eurosceptische senatoren betoogden dat voor de overdracht van bepaalde nationale bevoegdheden aan Brussel een drievijfde meerderheid in het parlement nodig is. Volgens de rechters is een simpele meerderheid voldoende, zoals in de wet staat. Het hof buigt zich nog over een ander deel van de klacht: het moet beslissen of de EU een ‘internationale organisatie’ of een ‘superstaat’ is. (AP, ANP)

‘Turkije ligt op vaste koers voor toetreding tot Europese Unie’

DEN HAAG. De Turkse minister van Buitenlandse Zaken, Ahmet Davutoglu, heeft gisteren in Den Haag benadrukt dat Turkije nog steeds op EU-koers ligt. De recente vertraging in het gecompliceerde toetredingsproces, waar zijn Nederlandse collega Maxime Verhagen (Buitenlandse Zaken, CDA) over sprak, moet volgens Davutoglu niet worden overdreven. Turkije wil volwaardig lid worden en werkt daar hard aan. Europa moet het Turkse streven volgens Davutoglu objectief tegemoet treden en geen nieuwe politieke obstakels verzinnen. Hij kreeg bijval van Verhagen die meende dat je „tijdens de wedstrijd de doelpalen niet mag verplaatsen”. De twee bewindslieden spraken elkaar uitvoerig over onder meer de Turkse hervormingsagenda voor toe-

trekking tot de EU, de economische crisis, energievraagstukken zoals de Nabucco-pijpleiding door Turkije en kwesties in de Turkse regio. (ANP)

Brussel: meer geld voor schone energie

BRUSSEL. De komende tien jaar is er een extra investering van 50 miljard euro nodig voor energietechnologisch onderzoek. Dat betekent dat de jaarlijkse investering van de EU moet stijgen van 3 tot 8 miljard euro. Die schatting maakt de Europese Commissie in een gisteren gepubliceerd voorstel voor investeringen in koolstofarme technologieën. „We hebben nu een unieke kans om het huidige, op vervuilende, schaarse en riskante fossiele brandstoffen gebaseerde energiemodel in te ruilen voor een schoon, duurzaam en minder afhankelijk model”, aldus eurocommissaris Andris Piebalgs (Energie). (ANP)

In de Europese wijk in Brussel is buiten kantoor tijden weinig te doen. Foto Bart Dewaele

Eindelijk interesse

Brussel wil ‘Europeaan’ erbij betrekken

► Lange tijd leefden de eurocraten in Brussel in hun eigen ‘bubble’.

► De publicatie van een kritische studie bewijst dat Brussel dat wil veranderen.

Door CAROLINE DE GRUYTER
BRUSSEL. In de zes maanden dat Emanuele Gatti in Brussel woonde, gaven veel Europeanen hem hun kaartje, alsof ze vrienden wilden worden. Vervolgens hoorde hij niets meer van ze. Bizar, vond Gatti.

De 31-jarige Italiaanse socioloog, die zijn brood verdient bij een adviesbureau voor midden- en kleinbedrijf vlakbij Triëst, geeft ruitelijk toe dat hij teleurgesteld is over het oppervlakkige sociale leven van Europeanen die in Brussel werken. „Deze Europeanen”, zegt hij telefonisch vanuit Italië, „zijn competitief ingesteld. Ze focussen meer op wat je doet dan op wie je bent.”

Deze teleurstelling bracht hem wel op een mooi onderwerp voor zijn postdoctoraal aan de universiteit van Triëst: ‘Transborder Policies for Daily Life’. Ofwel, hoe het expatbestaan je sociale contacten beïnvloedt. Gatti maakte interviews met jonge Europeanen in Brussel over hun sociale leven, rusteloosheid en heimweegevoelens. Hij concludeert dat je in het buitenland vaak omgaat met mensen die je in eigen land niet interessant zou vinden. „Voor expats”, zegt Gatti, „zijn sociale contacten vaak functioneel. Maar het knaagt. Vandaar dat veel Europeanen het niet naar hun zin hebben in Brussel.”

Of veel Europeanen in Brussel Gatti’s conclusie delen, is twijfelachtig. Jongeren vormen niet de hoofdmoot van de 150.000 Europeanen, van wie sommigen hier al decennia leven. Maar daar gaat het nu niet om. Het belangrijkste is dat Gatti’s bevindingen überhaupt gepubliceerd zijn – in een elektronisch wetenschappelijk tijdschrift getiteld *Brussels Studies*, dat in drie talen gratis wordt uitgebracht door academici aan weerskanten van de Belgische taalgrens. Het gewest (Brussel en buitenwijken) betaalt. Dat was vroeger ondenkbaar. „Voor het eerst toont de stad interesse in haar bewoners”, bevestigt redactiesecretaris Christophe Mincke. „Over de Europeanen wisten wij niets.”

Wie vijf jaar geleden informatie zocht over Europeanen die hier zijn neergestreken sinds de oprichting

► Voor het eerst toont de stad interesse in haar bewoners ◀

C. Mincke van ‘Brussels studies’

van de EEG in 1958, kreeg overal nul op het rekest. De Europeanen leefden in hun eigen ‘bubble’, langs andere bevolkingsgroepen, door wie ze vaak arrogant werden gevonden.

Belgische politici ontdekten de Europeanen nu pas. Niet omdat de liefde plotseling is opgebloeid, maar omdat de globalisering concurrentie heeft veroorzaakt tussen kosmopolitische steden die multinationals, internationale organisaties en expats willen aantrekken. Om aan deze race mee te doen, moet Brussel van zijn

onverschillige imago af. Vandaar dat er ineens enquêtes worden gehouden onder Europeanen (en andere Brusselaars), dat *Brussels Studies* werd opgezet en dat er een ambitieus Plan voor Internationale Ontwikkeling is om de kille Europese kantoorwijk leefbaar te maken. De president van het Brusselse gewest, Charles Piqué, noemt het citymarketing. Hij wil „Brussel profileren als hoofdstad van Europa. De aanwezigheid van de Europeanen is een strategische troef voor ons”, aldus zijn woordvoerder.

Piqué’s voorganger hield formeel conclaaf met EU-functionarissen over extra kantoorgebouwen of meer bussen naar het vliegveld, in statige huizen waar zalmcanapeetjes en champagne werden geserveerd. Al tijd torpedeerde een Belgische deelnemer de afspraken – vanwege de taalstrijd, politieke ruzies of het lastige gegeven dat negentien gemeentes de stad besturen. „Er is nieuw elan”, zegt Marie-Laure Roggemans. „Wij begrijpen dat dit niet langer kan. Europeanen zijn belangrijk voor de Brusselse economie. De helft van alle concertbezoekers zijn Europeanen. Zij zijn onze nieuwe bourgeoisie.”

Roggemans, alias ‘Madame Europe’, is sinds 2006 Piqué’s aanspreekpunt voor Europese instellingen. Zij luistert, zet mensen bij elkaar en deelt soms een tik uit. Ook aan Europeanen. Die klaagden altijd en waren passief. Nu Brussel hun klachten serieus neemt – al was het maar omdat Zürich en Londen ook naar hun expats luisteren – moeten ook zij op zoek naar een nieuwe rol. Ook al is Gatti kritisch, Roggemans is toch blij met de publicatie van zijn studie. „Er is eindelijk een debat over de plaats van Europeanen in onze stad.”

► Mirjam van Reisen aan de lijn

‘Ontwikkelingshulp EU niet strategisch inzetten’

Door ANNEMARIE KAS

ROTTERDAM. Nu het Verdrag van Lissabon er zeer waarschijnlijk komt – alleen Polen en Tsjechië moeten het nog ondertekenen – krijgt de EU een minister van Buitenlandse Zaken en Veiligheidsbeleid. Die krijgt ook een eigen diplomatieke dienst, inclusief eigen ambtenaren.

In Brussel gaan nu geluiden op om de Europese ontwikkelings samenwerking ook onder die dienst te laten vallen. Dat zei Mirjam van Reisen gisteren in een hoorzitting in de Tweede Kamer. Van Reisen is oprichter van EEPA, een onafhankelijk adviesbureau in Brussel. Ze is tegen het idee om ontwikkelings samenwerking onder die diplomatieke dienst te scharen: „De kans is groot dat zo’n dienst de ontwikkelingshulp strategisch gaat inzetten.”

De EU die ontwikkelingsgeld strategisch gebruikt. Hoe ziet u dat voor u?
„Die kans is heel reëel. Bij de onderhandelingen over het Verdrag van Lissabon is zelfs expliciet het voorbeeld gebruikt dat het budget voor ontwikkelings samenwerking dan ook voor defensie-uitgaven gebruikt kon worden. Denk aan het opzetten van gezamenlijke antiterrorisme programma’s in die landen om zo veiligheid af te kopen. Ook zouden die ambassadeurs investeerders uit hun eigen lidstaat voorrang kunnen geven. Begrijpelijk, maar niet juist.

„Geld dat puur voor armoedebestrijding is bedoeld, moet je niet ver-

mengen met andere potjes. Ontwikkelingshulp moet daarom onder de Europese Commissie blijven, net zoals nu in een aparte portefeuille.”

Dat werkt ook niet perfect. De voormalig eurocommissaris voor ontwikkelingshulp, Louis Michel, zei eens dat een kwart van alle EU-gelden voor ontwikkelingshulp, wordt verkwaanseld door administratieve rompslomp.

„Ja, natuurlijk kan er van alles beter. Uit één ontvangend land proberen vaak wel driehonderd non-gouvernementele organisaties financieren te krijgen. Die stoppen allemaal tijd in een aanvraag, of huren iemand in om het geld voor ze binnen te slepen. Van die driehonderd kiest de Commissie er dan negen uit. Dat is echt zonde van ieders tijd en geld.

„De Commissie moet veel beter kiezen waar het EU-geld heen moet: willen ze aandacht besteden aan humanitaire hulp of aan controle van de regering in ontwikkelingslanden? Als ze dat weten, kunnen ze specifieke organisaties laten reageren.

„Ook de werkverdeling kan veel slimmer. Lidstaten mogen best hun eigen expertises houden, maar moeten administratief veel meer samenwerken. Het is onzin dat iedere lidstaat apart controleert of een ontvangend land de procedures wel juist volgt en de begroting controleert. Als je daar één lijn in trekt, sta je ook sterker als een land niet aan de voorwaarden voldoet. Dan kun je vanuit de hele EU een vuist maken.”